

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fulvii Androtii Societ: Iesv Theologi Opuscula spiritualia

Androzzi, Fulvio

Coloniæ, 1611

Remedia contra tentationes frequentantium S. Communionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48641)

REMEDIA

CONTRA VARIAS TENTATIONES,
 QVIBVS DAEMON HOMI-
 NES PIOS, ET S. EVCCHARI-
 STIAM frequentantes agitare solet, ex va-
 rijs Doctoribus, pro omni hominum
 genere, maxime autem pro vita spi-
 ritualis studiosis collecta.

AD LECTOREM.

Ecce tibi, Amice Lector, va-
 ria remedia & valde utilia,
 contra varias tentationes,
 quibus indies humani gene-
 ris hostis nos conatur impetere, afflige-
 re & defatigare: speciatim autem e-
 os, qui contemptis voluptatibus mundi
 & carnis, vitæ spirituali se dediderunt,
 omnemq; operam nauant, vt perfectã
 sui victoriam consequantur. Lege igi-
 tur illa attentè, non secus, quàm si es-
 sent

94 DE FREQUENT.

sent remedia infirmitatis corporalis,
qua noctu diuq̄ cruciareris. Nam cum
anima multo sit corpore nobilior & ex-
cellentior, ratio postulat, vt etiam lon-
gè auidius quaratur antidota, quibus
aut presentes, aut futuri eius morbi de-
pelli possint. Et si aduertis illa tibi pro-
fuisse, da gloriam Domino Deo, & ora
pro eo, qui amore sue diuina Maiestatis,
& salutis animarum sanguine
Christi redemptarum, illa collegit. Cui
sit laus omnis, honor, & gloria, cum
Patre & Spiritu sancto in
secula seculorum,
Amen.

QVID

*QV ID MAXIME DAE-
mon conetur impedire.*

Nihil equè inter omnia Dæmon conatur impedire, ac sanctorum Sacramentorum frequentiam: experientia enim didicit, nulla re efficacius regnum suum euerti, & iniquas machinationes suas labefactari. Nec enim solū in ijs gratia Sacramentalis recipitur, cuius minimus gradus sufficit ad resistendum omnibus inferni dæmonibus, sed etiam frequentando illa homo exercet se in ijs virtutibus, quæ vehementer dæmonibus displicent, vt in fide, spe, caritate, humilitate, oratione, contemptu mundi, fuga peccatorum non modo mortalium, eorumque occasionibus, sed etiam omnium venialium, quo ad humana fragilitas patitur, ac denique in omnibus ijs præstandis, quæ dæmones maximè oderunt. Nihil igitur mirum, eosdem tot artibus & modis sanctissimorum Sacramentorum frequentiam impedire.

*QV AE IMPEDIMENTA
Dæmon obijciat frequentationi
Sacramentorum.*

P. R. I.

PRIMUM est, Humanus respectus unde utitur opera cuiusdam tyranni crudelis, cui nomen est, QUID DICENT HOMINES? Dicent me factum sanctulum, hypocritam, adulatorum, &c. O quot Dæmon hac via auocat à bono proposito!

II. est, quod persuadet hominibus ad frequentandum rectè Sacramentum deserendas, esse omnes recreationes: itaque repræsentat eis viuendi rationem tam arctam, seueram, & melancholicam, ut terrorem quendam eis iniiciat. Atque interim cægat, plerosque omnes, qui hoc Sacramentum frequentant, lætiores esse minusque melancholicos, quam alii fuerint: quosdam etiã ita affectos, internoque gaudio perfusos, ut cum nullo Mundi Principe statum suum commutare velint.

III. Proponit & oculos excellentiæ huius Sacramenti, & propriam communicantium indignitatem, qua nempe longissimè distent à Sacramento. Et quod peius est, quando eos auocare non potest, execratur eos, quasi nimium de se præsumant, & humilitatem afferant superbia circumuestitam. Atque interim non permittit eis tempus considerandi, si ratio nostræ dignitatis habeant, ac se, et quidem quoque anno, in

nec in tota vita vnquam esse communi-
candum. Quasi verò indusium mun-
dus sit, si semel lauetur in anno, quàm
si lauetur omni septimana.

III. obijcit, non esse possibile ita ab-
stinere à peccatis, vt toties dignè possis
communicare: & interim cælat, quàm
multi per frequentationem Sacramen-
ti, à consuetudine peccatorum, quibus
antè erant immersi, sint abstracti. Cælat
etiam eos, quòd beneficio huius Sacra-
menti homo verè fiat castus, humilis,
misericors, mundi contemptor, fortis
in aduersis perferendis, & constans in
studio pietatis.

V. Inijcit in mentem multa dubia de
hoc Sacramento: an sit, vel non sit cor-
pus Christi in illo; & quomodo sit? Et
quosdam, maximè dum communica-
turi sunt, ita vexat his dubijs, vt tandem
à Communionem abstineant. Et interim
occultat, quàm mirabiles effectus quo-
tidie ex frequentatione huius Sacra-
menti existant. Multi enim, qui in rebus
diuinis erant cæci, vident: surdi audiūt:
claudi ambulant alacriter in via Do-
mini: leprosi, & immunditia pleni, sunt
pleni castitate. Et qui in peccatis erant
sepulti, potius volunt mori, quàm sci-
enter committere etiam vnum pecca-

F tum

tum veniale. Vnde quæso hæc mutatio
dexteræ excelsi? si ibi nō est vera huma-
nitas & diuinitas Saluatoris.

VI. Tot turpes cogitationes obijci
maximè nocte, quæ antecedit Commu-
nionem, & fœda somnia: vt non nullo
sic quoque absterruerit. Vnde legi-
mus, quendam ex antiquis Patribus
semper nocte Communionem præce-
dente, incidisse in pollutionem: quod
cum obseruasset à Dæmone procurari
in despectum eius nihilominus com-
municauit, & sic pollutio cessauit.

VII. Ponit ob oculos defectus & im-
perfectiones quorundam qui Sacramen-
tum frequentant, & alijs sunt scandalo-
rum interrim aperit, quàm multi miracu-
losè in alios homines sint mutati. Et
inde sequeretur nos non debere uti vi-
no, gladio, cultris, quia multi illis ab-
runtur.

VIII. Opponit, Familiaritatem ni-
miam cum S. Sacramento, parere con-
temptum, Cui respondendum est. Qui
non habet familiaritatem cum Deo, ha-
bet cum dæmonio: cum dicat Christus:
Qui non est mecum, contra me est. D E
I N D E cūm D E V S velit se vocari à
nobis P A T R E M, vult quoq; secum a-
gi familiariter. Familiaritas ergo non
omnis parit contemptum, sed quæ ini-
tus

COMMUNIONE.

tur cū hominibus imperfectis: eò quòd homines in hominibus facile solent notare quasdam imperfectiones, ob quas se mutuo contemnunt. In DEO autem nulla imperfectio notari potest. Et ideo Angeli, qui familiarissimè semper DEO assistunt, summa cum reuerètia DEO seruiunt.

DECEM TENTATIONES

*Dæmonis, contra Frequentatores
Sacramentorum.*

Q V A N D O Dæmon nequit S. Sacramentorum Frequentationē impedire, conatur varijs modis affligere eos, qui illa frequētant, præcipuè autem his.

PRIMA TENTATIO. Facit, vt ab alijs rideātur, & appellentur Iesuitæ, ac etiam à suis domesticis exagitentur, vt, data quauis occasione dicant: Verè hic est, qui toties communicat: & si videant eum aliquando subirasci, exclament, & alia similia agant.

II. TENTATIO. Ob oculos ponit, eos non esse dignos tam crebra Cōmunionē. Cui respondendum est, se idcirco adire Eucharistiā, vt fiat dignus. Deinde, tum quempiā esse dignum, quādo est in Dei gratia: esse autem in gratia,

G 2 du